

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
104

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

83. Περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν φιλοξενίας καὶ ἐπιμορφώσεως Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 1
85. Περὶ ἐγκρίσεως οἰνοπνευματοποιήσεως τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων παραγομένης μελάσσης. 2
88. Περὶ ἐγκρίσεως συνάψεως δανείου ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων ἀποχετεύσεως καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ 3
89. Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων Νομοθεσίας 4

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(1)

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 83 τῆς 29 Ἰουνίου 1962

Περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν φιλοξενίας καὶ ἐπιμορφώσεως Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν:

α) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 45570)2317)17.4.1962 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, δι' ὃ ζητεῖται ἡ χορήγησις πιστώσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν φιλοξενίας καὶ ἐπιμορφώσεως Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων Κωνσταντινουπόλεως.

β) Τὸν Ν. 5127)1931, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει τὴν ἐκδοσιν προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλλματος ἔργ. 250.000 ἐπ' ὄνοματι τοῦ Τμητάρχου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Φιλίππου Μεργέμογλου καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν φιλοξενίας καὶ ἐπιμορφώσεως μετακληθησομένων κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τρέχοντος ἔτους Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ τακτοποίησις τοῦ ἀνωτέρω προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλλματος θέλει γίνῃ συμπληρωστικῶς διὰ τῆς ἐκδόσεως τακτικοῦ τοιοῦτου εἰς ἕνα ἀναγραφησομένης πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας, μετὰ τὴν μερίμνη αὐτοῦ νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1962

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ι. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 85, τῆς 9ης Ἰουλίου 1962 (2)

Περὶ ἐγκρίσεως οἰνοπνευματοποιήσεως τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων παραγομένης μελάσσης.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Γεωργίας, καθ' ἣν τὸ Γενικὸν Χρησιὸν τοῦ Κράτους, διαβιβάζει τὴν ὑπ' ἀριθ. 3230)9 Ἰουνίου 1962 αἴτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας σακχαρώσεως Α. Ε., ἥτις ἀναφέρει ὅτι ἀπ' ἐνὸς ὑπάρχει παρ' αὐτῆ ὑπόλοιπον μελάσσης προσερχομένης ἐκ τῆς περισυνῆς ἀρχικῆς λειτουργίας τοῦ πρώτου ἐργοστασίου σακχαρώσεως ἀνερχομένης εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1.200 τόννων περίπου, ὅτι μετὰ τὴν ἐφετητὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου τούτου καὶ τοῦ ἐργοστασίου Πλατέος θέλει παραμείνῃ διαθέσιμος ποσότης μελάσσης, μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν 2.400 τόννων διὰ τὰς ἀνάγκας του, 2.100 τόννων διὰ ζύμας ἀρτοποιίας καὶ 1.000 τόννων διὰ τὴν θαλακτονίαν, ποσὸν 7.700 τόννων μελάσσης τῶν ὑποκίων καὶ ζητεῖται ἡ οἰνοπνευματοποίησις.

Ὅτι αἱ κείμεναι διατάξεις (Κώδιξ τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἀρθρον 5 παράγρ. 7), προβλέπουν τὴν εἰσαγωγὴν μελάσσης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὀρισμένης προϋποθέσεως καὶ τῆ συγκαταθέσεως τοῦ Α.Σ.Ο.

Ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης εἰσαγωγῆς τὸ Δημόσιον ἀποκομίζει ἐκτάκτως ἔσοδον ἐκ ἔργ. 1,15 περίπου κατὰ χιλιόγραμμον εἰσαγομένης μελάσσης.

Ὅτι δὲν προεβλήπετο διὰ τὸ τρέχον οἶκον, ἔτος εἰσαγωγῆς μελάσσης ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως ἀρκετῶν ἐγχωρίων πρώτων ὑλῶν πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν.

Ὅτι διὰ τὴν οἰνοπνευματοποίησιν τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων παραγομένης μελάσσης ἀπαιτεῖται ἡ διὰ νομοθετικῆς ἁδοῦ ρύθμισις τοῦ θέματος τούτου.

Ὅτι ἡ οἰνοπνευματοποίησις αὕτη ἀποβαίνει ἐπιτακτικὴ καὶ ἀναγκαία καθ' ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων ἐναπομένουσα μελάσσα ἀποτελεῖ ἐγχωρίαν πρώτην ὕλην παραγωγῆς οἰνοπνεύματος, ἀποφασίζει:

1) Ἐγκρίνει τὴν οἰνοπνευματοποίησιν τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων παραγομένης μελάσσης, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῶν ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) τῶν παραγομένων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Σακχαρουργείων, τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1939 Βασ. Διατάγματος ἀπερὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, τῶν ἀφοριστῶν εἰς τὴν διαθέσιν καὶ οἰνοπνευματοποίησιν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης).

2) Η υπό των οίονοπνευματοποιείων Β' κατηγορίας οίονοπνευματοποιήσις των έγχωρίων ύπολειμμάτων σακχαροποιίας (μελάσσης) έπιτρέπεται να γίνεται εκάστοτε δι' άποφάσεως των Υπουργών Οίονομικών και Γεωργίας, μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Φορολογίας του Οίονοπνεύματος άνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως του Α.Σ.Ο.

3) Αί λεπτομέρειαι τής εφαρμογής τής παρούσης Πράξεως καθορίζονται δι' άποφάσεων του Υπουργού Οίονομικών.

4) Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς μερίμνη του Υπουργού των Οίονομικών.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο

Εν Αθήναις τή 10 Ιουλίου 1962

Ο Γραμματεὺς του Υπουργικου Συμβουλίου

Ι. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Πράξις ύπ' αριθ. 88, τής 11 Ιουλίου 1962

(3)

Περί έγκρίσεως συνάψεως δανείου ύπό του Δήμου Θεσσαλονίκης διά τήν κατασκευήν έργων άποχετεύσεως και ήλεκτροφωτισμού.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Έχον ύπ' όφιν τήν ύπ' αριθ. 48)60 πράξιν αύτου, κυρωθήσαν διά του Ν. 4124)60, προσάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων, άποφασίζει:

1. Διά τήν έγκρισιν διάθεσιν των αναγκάων πιστώσεων προς όλακλήρωσιν των έργων τής πόλεως Θεσσαλονίκης των αναφερομένων εις τήν 48)60 πράξιν του Υπουργικου Συμβουλίου κυρωθείσαν διά του Ν. 4124)1960, διά τήν επέκτασιν τής όδου Μεγάλου Αλεξάνδρου Θεσσαλονίκης μέχρι και τής όδου Δωδεκανήσου, διά τήν κατασκευήν των έργων άποχετεύσεως και ήλεκτροφωτισμού των κατά τά άνωτέρω όδών, έπιτρέπεται εις τον Δήμον Θεσσαλονίκης ή συναψις δανείου μέχρι του ποσού των 34.000.000 δραχμών παρ' οίουδήποτε πιστωτικού Ίδρύματος επί τή ένεχυρίασει των κατά τήν άκλουσον παράγραφον πρώτων αύτου. Διά τήν συναψιν του δανείου δύναται να παρεχθη ή έγγύησις του Δήμου.

Έπιτρέπεται ή έναποίησις του ως άνω δανείου μετά του συκωθέντος τοιούτου ύπό του Δήμου Θεσσαλονίκης βάσει του Ν. 4124)1960 εις ένιακτον δάνειον και ή ταμοχρεωλυτική έξόφλησις του εις έννάα έτη από 1 Ιανουαρίου 1963.

2. Διά τήν έξυπηρέτησιν των κατά τήν προηγουμένην παράγραφον δανείων ή του ένοποιουμένου τοιούτου, διατίθενται κατά τά έτη 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970 και 1971 οι δυνάμει των άρθρων 4, 14, 15 και 16 του Ν. Δ)τος 3777)1957 «περί προσόδων των Δήμων κλπ.», πόροι του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Διά τον αύτον σκοπόν διατίθενται (κατά τά αυτά ως άνω έτη) και οι εκ δραχμών 5.800.000 έτήσιαι πόροι του Δήμου Θεσσαλονίκης, οι περιερχόμενοι αύτω δυνάμει του άρθρου 31 του Ν. Α. 3721)1957 «περί συστάσεως Οργανισμού αστικών συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης».

3. Απομένοντα τυχόν ύπόλοιπα έξ όλων των κατά τήν προηγουμένην παράγραφον 2' πρώων, μετά τήν κατ' έτος έξυπηρέτησιν των κατά τήν παράγραφον 1 δανείων ή του ένοποιουμένου τοιούτου, διατίθενται ύπό του Δήμου Θεσσαλονίκης, αποκλειστικώς και μόνον διά τήν εκτέλεσιν δημοσικών έργων ή τήν διάνοιξιν κοινοχρήτων χώρων ως και τήν καταβολήν αποζημιώσεων διά τας συναφεις άπαλλοτριώσεως και άποδο-

λής αναγκαστικών μεθωτών αποκλειομένης τής δι' άλλον σκοπόν διαθέσεως αύτων.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς μερίμνη του επί των Δημοσίων Έργων Υπουργού.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο

Εν Αθήναις τή 12 Ιουλίου 1962

Ο Γραμματεὺς του Υπουργικου Συμβουλίου
Ι. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

Πράξις ύπ' αριθ. 89, τής 11 Ιουλίου 1962.

Περί τροποποιήσεως τής περί φορολογίας δημοσίων δεσμάτων Νομοθεσίας.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθόν ύπ' όψει :

I. Τας οικονομικας και λοιπας εν γενει συνθήκας, ατινες έχουσι διαμορφωθή δια τας εν τή Χώρα λειτουργούσας κινηματογραφικας επιχειρήσεις.

II. Ότι παρίσταται ανάγκη: α) ώρισμένης διαρρυθμίσεως και απλουστεύσεως τής φορολογίας δημοσίων δεσμάτων επί των κινηματογραφικών επιχειρήσεων και β) λήψεως έτέρων τινών μέτρων άφορώντων τας επιχειρήσεις τούτας, τα όποια διά συμβάλωσιν εις τήν εύρυθμότεραν λειτουργίαν αύτων.

III. Σχετικην εισήγησιν του Υπουργού των Οίονομικών, άποφασίζει :

1. Έφ' όσον ήθελε γίνει αύξησης τής τιμής των εισιτηρίων των κινηματογράφων: α) εκ τής τοιαύτης αύξήσεως παραμένει άφορολόγητον ποσόν λεπτών πενήτηκοντα (0.50) και β) μέχρι του ποσού αύξήσεως μιās (1) δραχμής ούδεμία ενεργεία προσάξησις τής εισφοράς ύπερ του Έράνου Πρωνοίας Βορείων Έπαρχιών Ελλάδος.

2. Η κατά το άρθρον 2 του Α. Ν. 505)1937, ως τούτο έτροποποιήθη διά μεταγενεστέρας διατάξεως, άδεια τελέσεως κινηματογραφικών παραστάσεων χρηρηγείται εφ' άπαξ δι' όλκληρον τήν κινηματογραφικην περιόδον (χεμερινήν ή θερυνήν) επί τή καταβολή παγίου τέλους πεντακοσίων (500) δραχμών.

Προκειμένου περι κινηματογράφων λειτουργούντων εις πόλεις πληθυσμού κατωτέρου των 10.000 κατοίκων ή, αναξαρτήτως πληθυσμού, εφ' όσον ή μεγαλύτερα τμη ή του εισιτηρίου είναι κατωτέρα των δραχμών δέκα (10) το πάγιον τέλος άδείας μενύεται εις το ήμισυ.

3. Εις εκάστην κινηματογραφικην επιχείρησιν χρηρηγούνται: α) δύο (2) άτομικα θελτια άτελους εισόδου δια τους κινηματογράφους και β) δέκα (10) άτελη εισιτήρια ήμερησίως εις εκαστον κινηματογράφον διά τήν εις αύτον άτελη είσοδον ισαρίθμων προσώπων.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οίονομικών όρίζονται τά στοιχεια άτινα θέον να φέρωσι τά ως άνω άτελη εισιτήρια και τά του τρόπου χρηρησιμοποιήσεως τούτων.

Η παρούσα, τελοῦσα ύπό νομοθετικην κύρωσιν, θέλει ισχύσει από τής ήμέρας τής δημοσιεύσεως τής διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο

Εν Αθήναις τή 12 Ιουλίου 1962

Ο Γραμματεὺς του Υπουργικου Συμβουλίου
Ι. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ